

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

23 oktober 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, VORMING EN WETENSCHAPSBELEID

Interpellatie van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de hertekening van het onderwijslandschap

Met redenen omklede motie

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Dinsdag 23 oktober 2001

VOORZITTER : De heer Gilbert Vanleenhove

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.11 uur.*

Interpellatie van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de hertekening van het onderwijslandschap

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Martens tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de hertekening van het onderwijslandschap.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, op 17 mei 2001 had in deze commissie een interpellatie plaats over het voorstel van de minister om de drie officiële onderwijsnetten onder te brengen in één onderwijskoepel. Die interpellatie was een eerste verkenning van de verhouding tussen de verschillende scholen en netten. In de kranten van twee weken geleden lezen we dat de minister de voorzitters van alle democratische partijen uitnodigt om van gedachten te wisselen over de hertekening van het onderwijslandschap. De minister zou daarover een visietekst voorleggen.

Ik heb daar een aantal vragen bij, zeker over de methode. In de besluitvorming kan er op verschillende manieren worden gewerkt. Eén mogelijkheid is wat politicologen de 'elitaire consensus' noemen. Daarbij wordt de politieke elite buiten het parlement uitgenodigd om tot een soort akkoord te komen. Er wordt daarna verwacht dat het parlement dit akkoord blindelings goedkeurt. Ik vind het vreemd dat er vandaag nog zo wordt gewerkt. Vroeger gebeurde dit frequent, maar vandaag wil de meerderheid een andere, open stijl waarbij het parlement ten volle zijn rol kan vervullen.

Ik wil dit onderstrepen met een passage van de minister uit de interpellatie van 17 mei jongstleden : 'Bij wijze van besluit zou ik graag even zeggen dat ik hierover een debat wil voeren. Dit debat zou bijvoorbeeld in het begin van het nieuwe parlementaire jaar kunnen plaatsvinden. Ik zou dit debat het liefst voeren op basis van een tekst. Ik engageer me dan ook om een tekst uit te schrijven en aan de leden van deze commissie voor te leggen. Zodra die tekst beschikbaar is, kan het debat in het Vlaams Parlement vertrekken van een aantal uitgangspunten'. Ik heb toen geantwoord dat ik daar met veel belangstelling naar uitkeek. Waarom kiest u er dan nu voor om dit debat niet hier in te leiden ? U geeft de voorkeur aan een overleg op het niveau van de partijvoorzitters. Een aantal van die voorzitters zetelen niet eens in het Vlaams Parlement.

Ik heb ook vragen bij de timing. Het onderwijsklimaat is erg verziekt. Dat zal morgen nog eens bevestigd worden, ook door leden van de meerderheid. De noodzakelijke sereniteit om te praten over de ontwikkeling van het onderwijslandschap, heerst er vandaag niet. We kunnen dus geen bijkomende commotie creëren door van bovenaf het hele onderwijslandschap te hertekenen.

We zijn gisteren begonnen met hoorzittingen naar aanleiding van de studie over de objectieveerbare verschillen. We luisteren naar deskundigen, de begeleidingscommissie, professoren, inrichtende machten en andere betrokken partijen. We zullen daar achteraf het debat over moeten voeren. Dit zal waarschijnlijk pas na het kerstreces kunnen omdat de begrotingsbesprekingen voorrang hebben. Het parlement zal uit dit debat conclusies trekken die geheel of gedeeltelijk samenvallen met die van de begeleidingscommissie. Het is dan ook vreemd dat er al over een hertekening van het onderwijslandschap wordt gesproken alvorens dat debat is gevoerd. De eerste opdracht van de minis-

Martens

ter is onmiskenbaar haar geloofwaardigheid te herstellen.

Deze manier van werken doet heel wat concrete vragen rijzen. Hoe verhouden deze discussies over een hertekening van het onderwijslandschap zich tot die over de vaststellingen, conclusies en aanbevelingen van de kwantificeringsstudies naar de objectieveerbare verschillen ? Waarom geeft de minister er de voorkeur aan om de discussie over de hertekening van het landschap buiten het parlement te laten verlopen ? Waarom beperkt u zich tot de partijvoorzitters ? Wat is de betrokkenheid van de andere actoren, zoals de inrichtende machten ? Mogen ze meedenken ? Hoe verhouden deze gesprekken zich tot die welke in 1958 leidden tot het Schoolpact ? Kunnen we de visietekst krijgen die u vanavond aan de partijvoorzitters wilde voorleggen ? Ik neem aan dat die tekst klaar is. Welke timing stelt u voorop met betrekking tot het opstarten en afronden van deze discussies ?

De voorzitter : De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, de heer Martens verwijst terecht naar de boeiende interpellatie van 17 mei jongstleden naar aanleiding van een hervorming binnen het basisonderwijs. Er ontspon zich een spontaan debat. Vandaag voert hij een methodedebat. Het is inderdaad altijd goed te weten welke methode er wordt gebruikt om tot een bepaald eindresultaat te komen.

Mijnheer Martens, de minister-president heeft de minister van Onderwijs in zijn regeerverklaring opgeroepen om over de hertekening van het onderwijslandschap te praten met de democratische partijen. U verwijst terecht naar het Schoolpact. Toen lagen er ook niet alleen een aantal studies of concrete beleidsbeslissingen voor, maar is er een debat gevoerd met de actoren. Dat betekent echter niet dat het parlement daarin geen rol speelt.

Ik ben het echter wel met u eens over het volgende. Indien we spreken over een hervorming van het onderwijslandschap, zou dat misschien wel kunnen plaatsvinden via een soort Staten-Generaal. Daarin dienen dan niet alleen de politieke partijen, maar ook alle andere actoren van de onderwijssector aanwezig te zijn. In die zin wil ik dan ook een oproep doen aan minister Vanderpoorten. Op die manier kan het debat immers op een serene manier worden gevoerd.

Mijnheer Martens, uw partij vindt dat het debat vandaag niet sereen kan worden gevoerd wegens het afspringen van de onderhandelingen gisteren. Daar zullen we morgen uitvoerig op terugkomen. Hoe dan ook, indien u dat als reden geeft, is dat uiteraard niet bevorderlijk voor de sereniteit. Daarom hoop ik dat alle democratische partijen bereid zijn om binnenkort met de minister aan tafel te gaan zitten om al dan niet op basis van een visietekst na te gaan hoe we kunnen praten over de algemene hervorming van het onderwijslandschap. Dat belet echter niet dat we ondertussen het debat kunnen voeren over de studie inzake de objectieveerbare verschillen of over andere belangrijke zaken.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik sluit me graag aan bij de interpellatie van de heer Martens. Ik wil dit echter op een genuanceerde manier doen.

Over de decennia heen is er steeds gezegd dat het onderwijs de opdracht heeft jonge mensen flexibel en toekomstbereid te maken, zodat ze leren hoe ze een zich wijzigende maatschappij kunnen inschatten. Het departement Onderwijs is in de voorbije decennia heel lang beheerd door wijlen minister Coens, iemand die ik altijd ten zeerste gerespecteerd heb. Ik richt me nu in het bijzonder tot de CD&V-parlementsleden. Tijdens die decennia waren er voldoende mogelijkheden om te doen wat er altijd werd gezegd : kinderen opleiden, flexibel van geest maken en aanpassen. Blijkbaar kon er echter zeer weinig. Ik heb op dat vlak namelijk altijd een zeer verregaande stroefheid gemerkt.

Het omgekeerde is vandaag aan de orde. In de vorige legislatuur hebben we kunnen uitmaken dat de ongelijkheid in de werkingsmiddelen dermate is dat aanpassingen aangewezen zijn. Die aanpassingen zijn nu op komst. Dat ze onvoldoende snel gerealiseerd worden, is een andere zaak. We hebben daarbovenop de teksten gekregen van Deloitte & Touche. Over die teksten is al heel wat discussie geweest, ook in de academische wereld. We zullen die discussie nog wel verder voeren in deze commissie.

Mevrouw de minister, gedurende de zomer – toen die studie door omstandigheden blijkbaar even is blijven liggen – heb ik verschillende uitspraken van u gehoord die aangeven dat we sowieso in de richting van samenwerking moeten gaan. Met andere woorden, we moeten streven naar netvervaging.

Vandenbroeke

Dit is flexibel zijn, dit is toekomstgericht : het efficiënt en rationeel inzetten van de middelen. Mijnheer Martens, gedurende de voorbije decennia heb ik in dat opzicht weinig of niets vanuit uw partij gemerkt. Nu moet het blijkbaar wel.

Ik sluit af met het volgende. Sinds jaar en dag zegt de Volksunie – nu de Nieuw-Vlaamse Alliantie – dat het inderdaad aangewezen is om niveau per niveau na te gaan hoe we rationeel en optimaal kunnen functioneren. Tot nader order hebben we daarin trouwens al gelijk gekregen. We hebben immers altijd gepleit voor de ‘Universiteit Vlaanderen’. Dit is onder leiding van voormalig minister Van den Bossche, daarin geflankeerd door erector Dillemans, ‘Universitaire Ruimte Vlaanderen’ geworden. Dat is dus inderdaad het concept dat de VU in het verleden en de NVA vandaag uitdragen. Dit is de harmonisatie.

Evenzeer hebben we altijd gesteld dat het onderwijs en zeker het basisonderwijs zeer dicht bij de burger moet staan, maar in het verleden was dat blijkbaar onbespreekbaar. We moeten op dat vlak sowieso optreden, maar niet gewoon om de middelen te rationaliseren, dus niet gewoon om te besparen. Integendeel, we moeten door samenwerking een optimale inzet krijgen van de middelen. Daarin volg ik dus minister Vanderpoorten. Als vandaag de vraag wordt gesteld naar de hertekening van het onderwijslandschap, ben ik dan ook de allereerste om deze discussie rustig, sereen en zonder vooringenomenheid te voeren.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, wat de hertekening van het onderwijslandschap betreft, sluit ik me uiteraard heel graag aan bij de mensen die dat hier al hebben beklemtoond. Trouwens, gedurende mijn aanwezigheid in de commissie voor Onderwijs zeg ik nu al twee jaar aan een stuk dat we tot netoverschrijdende samenwerking moeten komen. De echte rationalisatie houdt immers in dat we een einde maken aan de historische strijd tussen de netten, die enkel leidt tot een enorme verkwisting van energie en van financiële middelen. Daarom hoop ik dat we elkaar kunnen vinden om dit doel te bereiken.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb inderdaad de partijvoorzitters van de democratische partijen uitgenodigd om van gedachten te wisselen over het toekomstige onderwijslandschap in het leerplichtonderwijs. Dit initiatief werd overigens vroeger reeds aangekondigd door mezelf, maar ook toegelicht door de minister-president in de Septemberverklaring van enkele weken geleden.

Het initiatief put zijn inspiratie uit de ontwikkeling van een aantal schoolpactprincipes en ook uit een aantal andere moeilijke dossiers uit het verleden. Het is niet de eerste keer dat partijvoorzitters van democratische partijen bijeen worden geroepen om te praten over belangrijke onderwerpen. Ook dan, bij die andere belangrijke dossiers, zochten politici uit de democratische partijen naar consensusoplossingen voor actuele uitdagingen, en dat over de tegenstelling van meerderheid en oppositie heen. Sommigen onder u kennen zulke dossiers.

Ik wil in eerste instantie de mening kennen van de voorzitters van de democratische partijen over een aantal belangrijke en noodzakelijke veranderingen in het onderwijslandschap. Ik denk echter dat het uiteraard goed en belangrijk is dat alle betrokkenen in Vlaanderen zich mee buigen over de vraag hoe we het onderwijsveld kunnen laten inspelen op de huidige structurele noden van onderwijsverstrekkers en -consumenten. Als ik het heb over alle onderwijsbetrokkenen, bedoel ik natuurlijk ook in de eerste plaats het Vlaams Parlement. De studie van de objectiveerbare verschillen is een uitgelezen aanknooppunt om met die discussie te starten.

Om te beginnen zal ik met een aantal onderwijsdeskundigen van verschillende democratische partijen een verkennend gesprek voeren over de precieze procedures die dit overleg moet volgen. Het is dus allerm minst de bedoeling om deze gesprekken te beperken tot de partijvoorzitters. Als die indruk gewekt werd, dan is dat dus een verkeerde indruk. Het is de bedoeling om met hen te beginnen, maar het is zeker niet de bedoeling om het gesprek tot hen te beperken. Uiteraard wil ik het debat niet onttrekken aan het parlement. Dat zou fout zijn. Het is juist in deze commissie dat het debat ten gronde gevoerd moet worden, zodra de standpunten van de verschillende belangrijke actoren bekend zijn.

Na mijn verkenningsronde zal er een discussietekst worden uitgewerkt waarvan op dit moment alleen de grote lijnen duidelijk zijn. Op basis van die tekst zullen de gesprekken pas definitief van start kunnen gaan. Daarin zullen onder andere de meer con-

Vanderpoorten

crete vragen van de heer Martens naar voren kunnen komen. Er is dus absoluut geen tegenspraak tussen mijn antwoord van 17 mei en wat vandaag gebeurt. Ik begrijp dan ook de ergernis en opwinding van de heer Martens niet.

Ik ben er vast van overtuigd dat een hertekening van het onderwijslandschap noodzakelijk is. Samenwerking is nodig om de kwaliteit van ons onderwijs te blijven garanderen. Met samenwerking wil ik het onderwijslandschap geen grijzer uitzicht geven. Integendeel, ik wil een gevarieerder onderwijs met heel duidelijke projecten. Zij die denken dat samenwerking en hertekening niet aan de orde zijn, staan niet met beide voeten op de grond. Daarvan blijf ik overtuigd. Uiteraard moet het debat op een serene manier worden gevoerd.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer de voorzitter, ik neem er nota van dat de minister enige ergernis en opwinding bij mij waarneemt. Mevrouw de minister, uw empathisch vermogen is tot nu toe niet erg groot geweest, anders hadden we niet de huidige problemen gekend. Dat is een deel van het probleem.

Mijn interpellatie gaat over de manier van werken. Als parlamentslid kan ik niet aanvaarden in een rol van volger te worden geduwd. Ik kan dat met groot gemak zeggen, vermits mijn partijvoorzitter me gevraagd had hem te vergezellen bij dat geplande gesprek. Ik wil in dit parlement mijn rol kunnen vervullen. Daarvoor ben ik verkozen. Hier moet het debat op een serene manier worden gevoerd. U kunt misschien de 'tutele' van uw partijvoorzitter aanvaarden, maar bij de CD&V werkt dat anders. We willen op de eerste plaats onze eigen verantwoordelijkheid nemen.

We moeten vandaag nog niet over de grond van de zaak praten. Ook wij zijn voor samenwerking. Straks zullen we de inrichtende machten horen over de bereidheid daartoe. Ik ben ervan overtuigd dat die behoorlijk groot is. We willen echter geen netvervaging, maar pleiten voor netonafhankelijkheid. Dat is een belangrijk onderscheid. We zijn voorstander van een geprofileerd onderwijsproject, maar verdedigen de vrije keuze en hopen dat dat overblijft van het Schoolpact. Dat betekent dat er diversiteit moet zijn. Dat heeft niet te maken met de onderwijsvorm, maar met projecten, perspectief, zingeving, kleuring en een eigen invulling van kwaliteit. We zijn niet voor vervaging van projecten,

maar voor geprofileerde projecten en dat sluit samenwerking niet uit. Onze fractie wil dat dit parlement zijn rol ten volle kan spelen.

Mevrouw de minister, ik leid uit uw antwoord ook af dat er blijkbaar geen visietekst bestaat. Ik neem aan dat de omstandigheden van de voorbije dagen u verhinderd hebben deze tekst af te werken.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Ik neem er akte van dat de heer Martens zich enthousiast toont over het vooruitzicht een sereen debat te voeren.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : De insinuaties van de heer Martens storen mij. Hij wekt de indruk dat we geen respect opbrengen voor de diversiteit in het onderwijs. De minister heeft duidelijk gezegd dat dat haar doelstelling is en blijft. Er moet samenwerking komen, maar de diversiteit en eigenheid moeten worden bewaard. Achter deze uitgangspunten kunnen alle democratische partijen zich scharen. Het debat moet inderdaad in het parlement worden gevoerd. De minister wilde eerst met de partijvoorzitters gaan praten om een procedure af te spreken. Het zou onverantwoord zijn dat de commissie voor Onderwijs in haar eentje bepaalt hoe het onderwijslandschap er in de toekomst moet uitzien. Alle actoren moeten bij het debat worden betrokken. De vertegenwoordigers van alle democratische partijen moeten samen naar een procedure zoeken om het maatschappelijke en politieke debat op elkaar af te stemmen. Ik hoop dat de CD&V op die uitnodiging wil ingaan.

Er is hier een paar keer naar de studie over de objectiveerbare verschillen verwezen. Het ene is voor een deel gelinkt aan het andere. De studie omvat echter genoeg elementen om niet alleen in te gaan op een hertekening van het onderwijslandschap. Ook op de andere elementen moet een politiek antwoord komen.

De voorzitter : De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer de voorzitter, het stoort me dat de heer Martens altijd enorm aan een vorm van sfeerschepping doet. Hij zegt weinig, maar de manier waarop hij iets zegt, doet ook bij mij de haren ten berge rijzen. Dat draagt weinig bij tot een sereen debat.

Van Baelen

De minister wil een afspraak omtrent de procedure, vooraleer het te hebben over de inhoud. Alle actoren komen daarin aan bod. Mijnheer Martens, gooit u dat zomaar van tafel ? En echt, de minister staat niet onder curatele.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Ik begrijp de formele ergernis van de heer Martens. Ik herinner me nog goed de discussie over de oprichting van de ARGO. Toen was er een meerpartijenakkoord over meerderheid en minderheid heen. De hertekening van het onderwijslandschap is ook zeer belangrijk omdat het over de kwaliteit van het onderwijs gaat. De begroting is niet oneindig. De middelen moeten rationeel en optimaal worden ingezet. De inhoudelijke discussie daarover moet grondig gebeuren.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mevrouw de minister, ik hoor uit onverdachte bron dat die tekst wel degelijk klaar is.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer Martens, hoe is dat nu mogelijk ? U lijdt aan achtervolgingswaan.

De heer Luc Martens : De studie van de objectieve verschillen lag ook onderaan in uw lade. Het is dus niet de eerste keer dat ik echt heel sterk moet aandringen voor u ons bepaalde teksten wilt overhandigen.

Minister Marleen Vanderpoorten : Er zijn helemaal geen teksten. Zo niet hebt u teksten die ik niet heb.

De heer Luc Martens : Komaan zeg.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, ik word hier door de heer Martens voortdurend op een zeer platvloerse manier beschuldigd, terwijl hij geen enkel bewijs heeft voor wat hij zegt. Ik neem dit niet langer. Deze commissie heeft altijd op een fatsoenlijke manier gewerkt tot het moment dat de heer Martens zijn intrede heeft gedaan.

De heer Luc Martens : Inzake de studie over de objectieve verschillen heb ik gelijk gekregen.

Minister Marleen Vanderpoorten : Het gaat hier niet over de studie over de objectieve verschillen. Het gaat hier over een welbepaalde tekst. Ik heb mij ertoe geëngageerd die tekst uit te schrijven. Vorige week was ik van plan om die tekst tijdens het weekend uit te schrijven. U hebt enkel gelijk in dat opzicht dat er de voorbije dagen andere belangrijke zaken bezig waren, zodat ik niet de tijd heb gevonden om over dit onderwerp een tekst te schrijven. Vandaag is er dus geen tekst. Ik nodig u uit om op mijn kabinet een dergelijke tekst te komen zoeken.

De voorzitter : Aangezien er vandaag geen bewijzen zijn voor het ene noch voor het andere, kunnen we alleen voortgaan op wat de betrokkenen zeggen. Dit zal zo in het verslag worden opgenomen.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, elk debat hier wordt gehypothekeerd als men blijft steunen op insinuaties. Dat is de strategie die de heer Martens voortdurend hanteert. Het is onmogelijk om op basis van insinuaties een debat te voeren.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer Sannen, u speelt soms al minister van Onderwijs. U moet nu ook niet nog eens commissievoorzitter willen spelen.

De voorzitter : Mijnheer Sannen, in deze commissie heeft iedereen het recht om te zeggen wat hij of zij wil. Het is de taak van de commissie om daar telkens op de gepaste manier op te reageren. Mijns inziens hebben we tegen dit principe vandaag nog niet gezondigd. Het parlementaire werk is op een democratische manier gebeurd.

De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, hier is al een paar keer verwezen naar dé liberale partij. De heer Martens heeft ook al verwezen naar dé liberale minister. U begrijpt dat, als men de zaken zo stelt, ik zeker nog eens het woord zal vragen. (*Gelach*)

Een van de grondwaarden van de VLD is de vrijheid. Wij verdedigen die vrijheid niet alleen in woorden maar ook in daden. Daarvan kunt u verzekerd zijn. We verdedigen dan ook de visie dat elk onderwijsnet een eigen project moet kunnen uitwerken. We hebben absoluut geen moeite met die vrijheid. Iedereen mag zijn eigenheid behouden, zeker in die ontwikkeling van het onderwijs. Die diversiteit ligt ons heel goed.

Moreau

Niettegenstaande dit alles blijven we pleiten voor samenwerking tussen de netten. De heer Vandenbroeke heeft verwezen naar het nieuwe millennium. Welnu, in dit nieuwe millennium vragen de burgers die samenwerking. Daarom is het belangrijk dat we het onderwijs op een rationele manier organiseren.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik neem dit niet. Daarom vraag ik nog eens extra het woord. Wat de heer Sannen heeft gezegd ten aanzien van de heer Martens is bijzonder ongepast. Bovendien neem ik het niet dat iemand zich steeds meer begint op te werpen als 'godfather' en als alternatieve minister van Onderwijs. Ten slotte neem ik het evenmin dat iemand lopende onderhandelingen in de media in vraag stelt.

De heer Sannen heeft het dus over insinuaties van de heer Martens. Ik ervaar dat zo niet. Ik vind het goed dat hij bijzonder attent is. Het onderwijsgegeven staat vandaag immers op een scharnierpunt. De voorbije decennia hebben we het meegemaakt dat rationalisering eigenlijk bezuiniging betekende. In het verleden gaf Vlaanderen voor onderwijs 6,5 percent uit in de verhouding tot het bruto binnenlands product. Vandaag is dat nog 4,9 percent. Er zullen wel redenen voor zijn waarom dit is teruggeschroefd. Dit houdt echter meteen in dat minister Vanderpoorten nu met minder middelen dan vroeger de optimalisatie van de kwaliteit moet blijven behartigen. Het strekt haar tot eer dat ze deze discussie in moeilijke omstandigheden wil aangaan. Laten we inderdaad afstappen van de rigiditeit van het Schoolpact. Laten we iets meer flexibel worden. Laten we een serene discussie voeren, waarbij

meerderheid en minderheid samen tot een oplossing komen. Ik vind het fantastisch dat zij dit aandurft. Als er een oppositiepartij is die met kennis van zaken dit debat activeert, dan apprecieer ik dat ten zeerste.

Mevrouw de minister, er is toch ook iets waarmee ik het wel degelijk moeilijk heb. U legt een zeer belangrijke studie midden juli in uw lade, zodat die pas midden september weer kan worden bovengehaald. Dit gebeurt al dan niet via een lek. In die zin begrijp ik wel enigszins de vraag van de heer Sannen aan de heer Martens waar deze laatste zijn informatie vandaan heeft. Hoe dan ook, als u een belangrijke studie, die wij besteld hebben, twee maanden in uw lade laat liggen, dan vraagt u om problemen.

Minister Marleen Vanderpoorten : Wat hier gezegd wordt, is niet juist. In een van de vorige commissievergaderingen is daarover toelichting gegeven. Ik wil daar nu niet op terugkomen, maar ik wil enkel zeggen dat ik die studie niet zomaar zonder meer in mijn lade heb gelegd. U moet de verslagen daarover maar eens nalezen.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Martens werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.49 uur.*
